سرمقاله

رکود در سایه انقباض سیاسی و اقتصادی

ادامه از صفحه ۱

... دلیل اصلی این رکود، عدم اطمینان به ثبات شرایط امنیتی و تحریم‌های احتمالی پیش رو است. این رکود زنجیره‌ای از تعلیق‌ها را در میان پیمانکاران، تامین‌کنندگان و نیروی انسانی فعال در این طرح‌ها ایجاد کرده و بخش ساخت‌وساز و عمران را به‌عنوان یکی از موتورهای اشتغال‌زایی اقتصاد، تحت فشار قرار داده است.

در سطح شرکت‌ها و بنگاه‌های خصوصی و نیمه‌دولتی نیز روند سرمایه‌گذاری توسعه‌ای عملاً متوقف شده است. بنگاه‌های اقتصادی به‌دلیل نااطمینانی نسبت به آینده روابط خارجی و احتمال بازگشت تحریم‌های شورای امنیت، ترجیح داده‌اند منابع نقدی خود را حفظ کنند و از ورود به پروژه‌های جدید بپرهیزند. این در حالی است که پیش‌تر نیز به‌دلیل محدودیت‌های ناشی از تحریم‌ها آهنگ سرمایه‌گذاری در کشور کند بود و اکنون حتی همان روند نیمه‌فعال نیز به شدت محدود شده است.

یکی از نگران‌کننده‌ترین حوزه‌ها تعلیق در اجرای طرح‌های بزرگ و راهبردی مانند پروژه‌های نفت و گاز است. به‌رغم امضای قراردادهایی به ارزش حدود ۱۸ میلیارد دلار برای توسعه و تقویت فشارافزایی گاز در میدان پارس جنوبی، هنوز منابع مالی لازم برای آغاز عملیات اجرایی این طرح‌ها تامین نشده است. در حالی که اهمیت این پروژه‌ها برای آینده انرژی و صادرات کشور انکارناپذیر است، تامین مالی آنها در اولویت دوم قرار گرفته است و به‌نظر می‌رسد منابع به سمت هزینه‌های امنیتی و دفاعی و تامین کالاهای اساسی سوق داده شده‌اند.

در سطح جامعه و معیشت مردم نیز تاثیر این شرایط به‌شدت احساس می‌شود. سیاست‌های انقباضی نقدینگی و تمرکز منابع بر حوزه‌های دفاعی و بعضاً کالاهای اساسی، باعث شده فضای اقتصادی برای عموم مردم نیز آشفته و نامطمئن باشد. از جمله این تاثیرات می‌توان به افزایش انتظارات تورمی، فریز سرمایه، کاهش قدرت خرید و فرسایش اعتماد عمومی نسبت به ثبات اقتصادی اشاره کرد.

در چنین شرایطی، بازارهای مالی کشور نیز دچار رکود و انتظار شده‌اند. شاخص بورس از تحرک ایستاده یا بازار از نوسانات پیش‌بینی‌ناپذیر دارد و بازار پول نیز با کاهش تقاضا برای وام‌های توسعه‌ای مواجه است. شرکت‌ها از اخذ تسهیلات امتناع می‌ورزند و بانک‌ها نیز با احتیاط بیشتری به تخصیص منابع می‌پردازند. در چنین بستری، حتی نهادهایی مانند صندوق توسعه ملی نیز نتوانسته‌اند نقش موثری در تحریک رشد ایفا کنند و در نقش تامین‌کننده طرح‌های سودآور، رونق‌دهنده به اقتصاد و تحریک پیشران‌های اقتصادی به‌ویژه صنایع نفت و گاز ظاهر شوند.

به‌طور مشخص شرایط جنگی حاکم بر مناسبات ایران با آمریکا و اسرائیل و وضعیت توقف جنگ و نه حتی آتش‌بس، تاثیرات روانی و واقعی خود را بر کلیت اقتصاد ایران گذاشته است. این شرایط با تشدید مشکلات تامین انرژی برای بخش‌های اقتصادی تولیدی (صنعتی و کشاورزی) و تجاری در تابستان جاری و بروز چالش‌های جدی برای بخش‌هایی تولیدی صنعتی در کنار تشدید بحران کم‌آبی، برنامه‌ریزی توسعه‌ای و حتی تاب‌آوری شرکت‌ها و بنگاه‌های اقتصادی در کنار عوامل و فعالان مالی و سرمایه‌ای را تحت‌تاثیر قرار داده است. سیاست‌های انقباضی دولت در حوزه اقتصادی که پیش‌بینی می‌شود در ماه‌های آینده تحت‌تاثیر احتمال بروز دوباره جنگ و شاید احیای تحریم‌های شورای امنیت با فعال شدن مکانیسم ماشه تشدید شود، نگرانی فعالان اقتصادی را نسبت به تشدید کسری بودجه و مجبور شدن دولت به توقف طرح‌های عمرانی از یک‌سو و از سوی دیگر خلق پول، رشد نقدینگی و شتاب گرفتن دوباره نرخ تورم، افزایش داده است. واقعیت این است که در این شرایط دولت از ظرفیت مناسبی برای قدرت مانور بالا در جهت مدیریت فضای واقعی و روانی اقتصادی برخوردار نیست. حضور اقتصاددانی مانند مدنی‌زاده در رأس وزارت امور اقتصادی و دارایی نیز با وجود همه امتیازات علمی وی (که می‌تواند در شرایط عادی فرصت بزرگی برای رونق اقتصادی ایران باشد)، نتوانسته به تغییر اوضاع کمک کند. وعده‌های اخیر وی مبنی بر آغاز گفت‌وگو با گروه ویژه اقدام مالی (FATF) بعد از تصویب معاهده پالرمو، افزایش وفاق میان دستگاه‌های اجرایی، پادشکن‌کننده‌ی (یهبود وضعیت اقتصادی پس از شوک‌های سنگین) و تمرکززدایی در تصمیم‌گیری‌های اقتصادی، اگرچه می‌تواند مثبت ارزیابی شود، اما اثرگذاری آن در شرایط کنونی اقتصاد ناچیز خواهد بود.

این سیاست‌ها زمانی می‌تواند به عواملی موثر برای عبور از شرایط مبهم و پر انتظار اقتصاد باشد که با عوامل و متغیرهای سیاسی و ژئوپلیتیک همراه شود. عواملی که هنوز آثار و نشانه‌ای از آن دیده نمی‌شود و در مقابل عواملی مانند احتمال بروز جنگ دوباره، فعال شدن مکانیسم ماشه و بازگشت تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل، به‌عنوان عوامل منفی، بیشتر خودنمایی می‌کند.

البته در روزهای اخیر انتصاب علی لاریجانی به‌عنوان دبیر شورای عالی امنیت ملی، یک متغیر مثبت و موثر سیاسی در گشایش برخی روزنه‌های سیاسی در سطح داخلی و بین‌المللی می‌تواند ارزیابی شود و تاحدی برای فعالان اقتصادی دلگرم‌کننده باشد. این دلگرمی البته منوط به هویدا شدن علائم و نشانه‌هایی از تحرک در فضای سیاسی و ژئوپلیتیک ایران است که می‌تواند نشانه‌های آن در آغاز مذاکرات قوری میان ایران و آمریکا و همچنین عدم فعال شدن مکانیسم ماشه در سه‌هفته آینده باشد. ناگفتی در این موارد، عملا تاثیر و کارآیی علی لاریجانی را هم از بین خواهد برد و ظرفیت آن را برای اقتصاد بی‌اثر می‌کند. در این میان، تشکیل شورای عالی دفاع در سطح ملی، هرچند در چارچوب ضرورت‌های امنیتی قابل درک است، اما از منظر اقتصادی، تثبیت نگاه «وضعیت جنگی» به کشور تلقی می‌شود و پیام روشنی برای بازارها ندارد. این نهاد با الهام از تجربه جنگ تحمیلی، تمرکز منابع را بیش از پیش به حوزه‌های نظامی سوق داده و بخطور ضمنی نشان‌دهنده تداوم وضعیت پرمخاطره موجود در میان‌مدت است.

اقتصاد ایران در دوره پساجنگ بیش از هر زمان دیگری به تصمیم‌گیری‌های هوشمندانه، شجاعانه و شفاف و فوری در گام نخست در حوزه سیاسی و گام دوم در حوزه اقتصادی نیاز دارد. دولت و نهادهای سیاست‌گذار باید ضمن مدیریت تهدیدهای بیرونی و داخلی، برنامه‌ای جامع برای خروج از وضعیت بلاتکلیف و هدایت اقتصاد به سمت ثبات و پایداری ارائه کنند. بازگشت به مسیر گفت‌وگو، مذاکره و تعامل سازنده با جهان، بازتعریف اولویت‌های بودجه‌ای، کاهش مداخلات دستوری در بازارها و فعال‌سازی مجدد پروژه‌های عمرانی می‌تواند گامی مهم برای احیای اعتماد اقتصادی و بازگشت سرمایه به بازارها باشد.

علیرضا سلطانی
تحلیلگر مسائل بین‌الملل
alborz.payam@gmail.com

پیام آشنا گزارش می دهد

طرح «اسرائیل بزرگ»؛ سراب بی‌بی شکسته

اختصاصی پیام آشنا- در ماه‌های اخیر، کنش‌ها در سرزمین‌های فلسطین به اوج تازه‌ای رسیده و سیاست‌های زیونیستی-صهیونیستی در کرانه باختری و نوار غزه واکنش گسترده جامعه جهانی، کشورهای عربی و سازمان‌های بین‌المللی را به همراه داشته است. با اعلام طرح «اسرائیل بزرگ» و پروژه E1 گرفته تا بحران انسانی عمیق در غزه و پیامدهای اقتصادی داخلی اسرائیل، این تحولات زنجیره‌ای از چالش‌ها را برای ثبات منطقه و حقوق مردم فلسطین ایجاد کرده است.

بیانیه اخیر ۲۱ کشور عربی و اسلامی و واکنش‌ها

بیانیه اخیر ۲۱ کشور عربی و اسلامی به همراه اتحادیه عربی- سازمان همکاری اسلامی و شورای همکاری خلیج فارس، بار دیگر مخالفت گسترده جهان عرب و اسلام با سیاست‌های اشغالگرانه رژیم صهیونیستی را نشان داد. در این بیانیه، اظهارات نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی، بنیامین نتانیاهو درباره «اسرائیل بزرگ» به صراحت محکوم شده و آن را تهدیدی جدی برای امنیت منطقه و حاکمیت کشورها توصیف کردند.

طرح «اسرائیل بزرگ» و پروژه E1: تحلیل و پیامدها

نخست‌وزیر اسرائیل با پیوند زدن خود به «رؤیای اسرائیل بزرگ» و وزیر دارایی این رژیم، بتسائیل اسموتریچ، با اجرای پروژه E1، قصد دارند بیش از ۳۴۰۰ واحد مسکونی جدید در معالیه ادومیم در کرانه باختری بسازند. کارشناسان فلسطینی این اقدام را «قطع ارتباط جغرافیایی شمال و جنوب کرانه باختری و نابودی امکان تشکیل کشور مستقل فلسطینی» ارزیابی می‌کنند.

فخری ابودیاب، کارشناس امور قدس، هشدار می‌دهد که موفقیت این طرح، نه تنها به قدس و کرانه باختری محدود نمی‌شود، بلکه سنگ بنای تحقق اهداف ایدئولوژیک رژیم اسرائیل از «نیل تا فرات» است و می‌تواند امنیت کشورهای عربی را نیز در آینده تهدید کند.

پروژه موسوم به E1 که سال‌ها به دلیل فشارهای جهانی متوقف مانده بود، اکنون دوباره در مسیر کار است. این طرح شامل ساخت حدود ۳۳۰۰ واحد مسکونی در منطقه‌ای بین اورشلیم شرقی و شهرک ماعاله ادومیم است. بر اساس گزارش دفتر هماهنگ‌کننده امور بشردوستانه سازمان ملل، اجرای این پروژه باعث جداسازی شمال و جنوب کرانه باختری می‌شود و پیوستگی سرزمینی یک دولت فلسطینی آینده را از بین می‌برد.

مطابق داده‌های «صلح اکنون»، تنها در سال ۲۰۲۳ بیش از ۱۲۳۰۰ واحد شهرک‌نشین جدید در کرانه باختری تصویب یا آغاز به ساخت شده است. رقمی بی‌سابقه از زمان آغاز ثبت این آمار. این روند در سال ۲۰۲۴ نیز ادامه یافته و بیش از ۹۰۰۰ واحد جدید در نیمه نخست سال کلنگ‌زنی شده است.

شهرکسازی اسرائیل در سرزمین‌های اشغالی، به‌طور مکرر در اسناد و قطعنامه‌های سازمان ملل غیرقانونی اعلام شده است. قطعنامه ۲۴۲ شورای امنیت (۱۹۶۷) خواستار عقب‌نشینی اسرائیل از سرزمین‌های اشغالی جنگ شش‌روزه شد و قطعنامه ۲۳۳۴ (۲۰۱۶) تصریح می‌کند که شهرکسازی «فاقد وجاهت قانونی» است و «نقض آشکار حقوق بین‌الملل» محسوب می‌شود. با وجود این، اسرائیل نه تنها این قطعنامه‌ها را نادیده گرفته، بلکه روند شهرکسازی را سرعت بخشیده است.

اتحادیه اروپا پروژه E1 را «تهدید مستقیم» علیه راه‌حل دو دولت دانسته و آلمان و فرانسه هشدار داده‌اند که چنین اقداماتی «فرایند صلح» را غیرقابل برگشت خواهد کرد. لندن، مصر، عربستان و سایر کشورهای عرب منطقه نیز اجرای این پروژه را خط قرمز امنیت ملی خود خوانده‌اند و آلمونزی آن را «خلاف» برای استعمار نوین» توصیف کرده است. در مقابل، آمریکا موضع حمایتی نسبت به طرح «اسرائیل بزرگ» اتخاذ کرده است.

پیشبرد پروژه «اسرائیل بزرگ» می‌تواند موج تازه‌ای از مقاومت مسلحانه در سرزمین‌های اشغالی و افزایش درگیری‌ها را به همراه داشته باشد. نادیده گرفتن نظام بین‌المللی حقوقی نیز اعتماد به نهادهای چندجانبه را تضعیف می‌کند و الگویی خطرناک برای دیگر مناقشات مرزی جهان ایجاد می‌کند.

بحران انسانی در غزه

در سایه این سیاست‌ها، بحران انسانی در غزه ادامه دارد. دیدعیان حقوق بشر اروپا-مدیترانه از تخریب کامل محله الزیتون و اولرکی اجباری ساکنان خبر داده و نسبت به وقوع نسل‌کشی و قتل‌عام گسترده غیرنظامیان هشدار داده است. دولت غزه نیز از ادامه سیاست «مهندسی مرگ تدریجی» علیه بیش از ۱.۲ میلیون کودک و بیمار خبر می‌دهد و آن را مسئولیت کامل رژیم صهیونیستی و حامیان آن دانسته است. آژانس آنروا نیز محدودیت در توزیع متابع انسانی و غذایی را عامل تشدید بحران غزه معرفی کرده است.

پیامدهای داخلی و اقتصادی جنگ‌افروزی رژیم صهیونیستی

علاوه بر پیامدهای انسانی و سیاسی، تحلیل‌ها از کاهش محسوس شاخص‌های اقتصادی رژیم صهیونیستی حکایت دارند. شبکه ۱۳ اسرائیل از کوچک شدن ۳۵ درصدی اقتصاد این رژیم خبر داده و دمها اقتصاددان بین‌المللی نسبت به پیامدهای جنگ‌افروزی اسرائیل، از جمله تحریم‌های احتمالی اروپا، فرار سرمایه و کاهش شدید نیروی کار متخصص هشدار داده‌اند. جنگ‌های طولانی مدت با غزه، فشار بر بودجه بخش‌های حیاتی مانند آموزش و بهداشت، افزایش هزینه زندگی شهرک‌نشینان و رکود در بازار املاک را به دنبال داشته است.

طرح «اسرائیل بزرگ» و پروژه‌های همپراستا مانند E1، علاوه بر تشدید بحران فلسطین و نقض قوانین بین‌الملل، زمینه فشارهای داخلی و اقتصادی بر رژیم اسرائیل را فراهم کرده و باعث افزایش انزوای آن در عرصه جهانی شده است. در کنار این، بحران انسانی عمیق در غزه و واکنش گسترده کشورهای عربی و سازمان‌های بین‌المللی، هشدار روشنی است نسبت به پیامدهای ادامه سیاست‌های اشغالگرانه. این تحولات نشان می‌دهند که بی‌توجهی به حقوق فلسطینیان و قوانین بین‌الملل نه تنها ثبات منطقه را تهدید می‌کند بلکه آینده سیاسی و اقتصادی اسرائیل را نیز با چالش‌های جدی روبه‌رو خواهد ساخت.

آغاز ساخت پلی کلینیک تأمین اجتماعی نظر آباد

غلامرضا زارع - آیین کلنگ‌زنی پلی کلینیک تخصصی تأمین اجتماعی شهدای نظرآباد با حضور علی حدادی نماینده مجلس شورای اسلامی، سمعزاده مدیرکل تأمین اجتماعی استان البرز، مدیر درمان استان و خانواده‌های شهدا در نظرآباد برگزار شد.

در این مراسم، شمیرانی فرماندار نظرآباد با اشاره به سیاست‌های دولت چهاردهم در حوزه سلامت گفت: کلنگ‌زنی این پلی کلینیک تخصصی نتیجه مطالبه‌گری بازنشستگان، پیگیری‌های ویژه نماینده مردم و حمایت‌های دلسوزانه عبداللهی استاندار البرز است.

وی با تشریح جزئیات پروژه افزود: این مرکز درمانی در زمینی به مساحت چهار هزار مترمربع، در دو طبقه و با اعتباری بالغ بر دو هزار و ششصد میلیارد ریال احداث خواهد شد. اجرای این طرح گامی مؤثر در ارتقای سطح خدمات درمانی شهرستان به شمار می‌رود.

شمیرانی همچنین با اشاره به اقدامات دولت چهاردهم خاطرنشان کرد: دولت وفاق ملی با دغدغه‌مندی در حوزه درمان اقدامات گسترده‌ای را آغاز کرده است. افزایش ضریب اشغال تخت‌های بیمارستانی از هشت درصد به ۸۰ درصد، تجهیز مراکز درمانی به آمبولانس و دستگاه‌های تخصصی، جذب کادر درمان و پزشکان متخصص، و کلنگ‌زنی درمانگاه‌های متعدد در مناطق مسکن مهر و آزادی طلب مامله‌ای اخیر تنها بخشی از این اقدامات در شهرستان نظرآباد است.

علی حدادی، نماینده مردم در مجلس شورای اسلامی نیز با اشاره به وضعیت درمانی شهرستان گفت: سرانه درمانی نظرآباد پاسخگوی نیاز شهروندان شریف نبوده و نیست. طی سه سال گذشته پیگیری‌های متعددی برای تخصیص اعتبار به منظور تأمین و تجهیز بیمارستان امام حسن مجتبی(ع) صورت گرفته و کلنگ‌زنی درمانگاه‌های متعدد در مناطق مختلف در دستور کار بوده است.

وی ادامه داد: به کلنگ‌زنی اکتفا نخواهیم کرد و طبق برنامه‌ریزی ایجاشده، ظرف ۲۰ تا ۲۵ روز آینده پیمانکار پروژه پلی کلینیک باید فعالیت خود را آغاز کند.

در ادامه، سمعزاده مدیرکل تأمین اجتماعی استان البرز نیز با تأکید بر اهمیت این پروژه گفت: با تمام توان تلاش خواهیم کرد این طرح در کوتاه‌ترین زمان ممکن احداث و بهره‌برداری از آن آغاز شود.

رئیس کمیسیون اقتصادی مطرح کرد

آغاز بازنگری سیاست‌های اجرای اصل ۴۴ در مجمع تشخیص

رئیس کمیسیون اقتصادی، بازرگانی و اداری دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام از تدوین گزارش تنقیح و بازنگری سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی خبر داد.

به گزارش پیام آشنا، محمدرضا پورابراهیمی در تشریح جلسه کمیسیون اقتصادی مجمع تشخیص با اشاره به گزارش کمیسیون اقتصادی، بازرگانی و اداری دبیرخانه درباره «بازنگری در سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی» گفت: باتوجه به اینکه حدود ۲۰ سال از ابلاغ این سیاست‌ها می‌گذرد، کمیسیون اقتصادی دبیرخانه مهم‌ترین چالش‌های اجرای این سیاست‌ها را در سال‌های اخیر باتوجه به شرایط فعلی اقتصاد بررسی و گزارش آسیب‌شناسی و اصلاحات کارشناسی را ارائه کرد.

رئیس کمیسیون اقتصادی دبیرخانه مجمع با اشاره به مهمترین چالش‌های اجرای این سیاست‌ها گفت: تقلیل سیاست‌های کلی به واگذاری و فروش شرکت‌های دولتی، نبود توجه لازم به بهبود فضای کسب و کار، ضعف در گسترش حقوق مالکیت و امنیت سرمایه‌گذاری و ادامه مدیریت دولتی در مجموعه‌های واگذار شده از مهمترین چالش‌هاست.

وی با بیان اینکه بافته‌ٔ اشیل اجرای سیاست‌های اصل ۴۴ قانون اساسی واگذاری مجموعه‌ها به شیوه رد دیون است، ادامه داد: بر اساس این گزارش، سهام عدالت یکی از بزرگترین چالش‌های سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی است.

پورابراهیمی یادآور شد: در جلسه کمیسیون اقتصادی، بازرگانی و اداری مجمع تشخیص مصلحت نظام گزارش تخصصی دبیرخانه مطرح و کلیات آن تصویب و مقرر شد کمیسیون باصورت ویژه به این موضوع وارد و پس از گزارش تکمیلی کمیسیون اقتصادی دبیرخانه مجمع، مصوبات کمیسیون اقتصادی مجمع درباره متن تنقیحی و بازنگری شده سیاست‌های اصل ۴۴ به صحن علنی مجمع ارسال شود.

وی افزود: باتوجه به شرایط اقتصادی کشور لزوم کاهش تصدی‌گری دولت در فعالیت‌های اقتصادی، مشارکت بیشتر مردم و بهره‌گیری از ظرفیت‌های بخش خصوصی و مردمی بیش از گذشته ضرورت یافته و از این منظر بازنگری سیاست‌های اصل ۴۴ اولویت اصلی ما در موضوع تنقیح سیاست‌هاست.

پورابراهیمی با اشاره به پیشنهادهای کمیسیون برای اصلاح روند اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ اظهار کرد: تعیین ضوابط و شرایط جدید برای نقش‌آفرینی دولت در اقتصاد، سیاست‌گذاری در حوزه مولدسازی اموال دولت، تلاش برای کاهش تصدی‌گری و مدیریت دولت در بنگاه‌های اقتصادی، ساماندهی و آزادسازی سهام عدالت، برقراری نظام ملی تنظیم‌گری در راستای رقابت‌پذیری و منع انحصار، بازنگری در روش‌های واگذاری و نیز سیاستگذاری برای مردمی‌سازی اقتصاد از مهمترین پیشنهادات کمیسیون اقتصادی دبیرخانه بود.

پورابراهیمی با اشاره به پیشنهادهای کمیسیون برای اصلاح روند اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ اظهار کرد: تعیین ضوابط و شرایط جدید برای نقش‌آفرینی دولت در اقتصاد، سیاست‌گذاری در حوزه مولدسازی

میراث ایستادگی؛ از اردوگاه‌های بعث تا میدان جنگ ۱۲ روز

۲۶ مرداد، روزی که دل‌های ملت ایران با بازگشت آزادگان به وطن، یکصدا به شوق آمد، بیش از یک مناسبت تاریخی است؛ این روز، سرود صبر و ایستادگی است. تابلوی زندهای از ارادهای که هیچ شکنجه و اسارتی نتوانست آن را خم کند.

به گزارش پیام آشنا به نقل از نور نیوز، سال‌ها تحمل سختی، تاریکی اردوگاه‌ها و زنجیرهای اسارت، نتوانست شعله ایمان و امید را در دل آزادگان سرو قامت ایران زمین خاموش کند. آنان با ذکر و دعا، با نگاه به فردای وطن، نشان دادند که روح انسان، آزاد است حتی وقتی جسم در بند است. بازگشت آزادگان به خاک میهن، نه پایان رنج که تولدی دوباره برای ملت بود؛ تولدی که از تجربه صبر و مقاومت، سرمایه‌ای سترگ برای فردای ایران ساخت.

جنگ ۱۲ روزه؛ آتش بازار زندگی و غرور ملی

خرداد ۱۴۰۴، وقتی رژیم صهیونیستی با هیاهوی جنگ‌افزارها و تجاوز آشکار، قصد بر هم زدن تعادل امنیتی ایران را داشت، پاسخ کوبنده و برق‌آسای ایران نشان داد که مقاومت، تنها یک خاطره تاریخی نیست؛ بلکه شمشیری زنده است در دستان ملت. جنگ ۱۲ روزه، صحنه‌ای بود که با شجاعت و تدبیر، معادلات قدرت را دگرگون کرد و به دشمن آموخت که هیچ ارتشی نمی‌تواند اراده ملتی را که تاریخ و ایمانش پشتش ایستاده است، بشکند.

پیوند آزادگان و مقاومت امروز؛ روحی که هرگز نمی‌میرد

آزادگان دیروز، در اردوگاه‌های بعث، درس جاودان ایستادگی را آموختند و جنگ ۱۲ روزه، امروز، آن درس را در میدان عمل تثبیت کرد. «اردوگاه دیروز» و «میدان نبرد امروز»، دو چهره از یک حقیقت بزرگ‌اند: هرچقدر فشار بر ملت وارد شود، تا وقتی روحش آزاد است، شکست‌ناپذیر است. آزادگان، نشانه‌ای زنده‌اند که نشان می‌دهد مقاومت، میراثی است که زمان آن را فرسوده نمی‌کند.

میراثی برای فردا؛ مقاومت به‌مثابه آوای ملی

پیام آزادگان و جنگ ۱۲ روزه روشن است: مقاومت، خاطره‌ای از گذشته نیست؛ نیرویی زنده است که ملت ایران را در برابر هر تهدیدی استوار نگه می‌دارد. آزادگان دیروز با صبر و ایمان دشمن را درمانده کردند و امروز، همان روحیه است که امنیت ملی ایران را تضمین می‌کند. ۲۶ مرداد، روزی است برای یادآوری این آوای ملی؛ روزی که به نسل‌های آینده می‌آموزد: عزت و امنیت، تنها با پایداری، همبستگی و مقاومت حاصل می‌شود.

یادداشت

ایران و ارمنستان آماده نوشتن فصل تازه‌ای از روابط هستند

در آستانه سفر رسمی رئیس‌جمهور جمهوری اسلامی ایران، دکتر مسعود پزشکیان، به جمهوری ارمنستان، یادآوری می‌کنیم، سخنان عمیق هوهانس توماتیان، نویسنده و شاعر برجسته ارمنی، که دوستی را به درختی با ریشه‌های عمیق تشبیه کرده است درختی که هر چه بیشتر آبیاری شود، بارورتر و تنومندتر می‌گردد.

این تشبیه زیبا به‌خوبی رابطه مستحکم میان دولت‌ها را توصیف می‌کند؛ رابطه‌ای که از قرن‌ها تبادل فرهنگی، احترام متقابل و تجربیات مشترک نشأت گرفته است.

جشن‌های مشترک دو ملت مانند مهرگان، نوابسارد و وارداور (جشن آب)، همچنین حضور قابل و پویا جامعه ارمنی در ایران که نسل‌ها در آنجا زندگی کرده و شکوفا شده‌اند، و به‌علاوه تاریخ درهم‌تنیده ایران و ارمنستان، همه نمادهای غنی همزیستی این دو ملت هستند.

جمهوری اسلامی ایران یکی از نخستین کشورهایی بود که استقلال ارمنستان را در سال ۱۹۹۱ به رسمیت شناخت؛ تصمیمی که عمق روابط ما و تعهد ما به حمایت از همسایگان در لحظات حساس تاریخی را نشان می‌دهد.

پیوند میان ایران و ارمنستان امروز نیز از طریق جامعه بزرگ و فعال ارامنه ایران ادامه دارد. ارامنه ایران بزرگ‌ترین اقلیت مذهبی کشور هستند و در تمامی ابعاد زندگی اجتماعی ایران حضور فعال دارند؛ از نمایندگی در مجلس گرفته تا حفظ فرهنگ‌شان از طریق کلیساها و نهادهایشان که نشانگر احترام ایران به تنوع مذهبی است.

در حوزه اقتصادی، همکاری ما نیز نمایانگر روابط رو به رشد است. اینکه ایران حتی در شرایط تحریم‌های نامادلانه و یک‌جانبه، یکی از مهم‌ترین شرکای تجاری ارمنستان باقی مانده است، گواهی است بر اعتماد متقابل میان دو کشور. اقتصادهای مکمل ما فرصت‌های بی‌شماری برای رشد و توسعه فراهم می‌کند که می‌تواند رفاه دو ملت را به همراه داشته باشد.

چشم‌اندازِ ژئوپلیتیکی منطقه ما اهمیت راهبردی روابط ما را بیش از پیش برجسته می‌کند. در شرایط عدم قطعیت جهانی و تحولات منطقه‌ای، منافع ایران و ارمنستان بیش از پیش در هم تنیده شده‌اند.

به‌عنوان هم‌پیمانان ذاتی، مرز مشترک ما تنها یک واقعیت جغرافیایی نیست، بلکه پلی برای همکاری در حوزه‌های انرژی، حمل‌ونقل، روابط انسانی و امنیت منطقه‌ای است.

ایران همچنان به حمایت از صلح و ثبات در قفقاز جنوبی متعهد است و معتقد است امنیت، رفاه و شکوفایی ارمنستان خواسته جمهوری اسلامی ایران است؛ موضوعی که به ثبات گسترده‌تر همسایگی کمک می‌کند.

ایران خود را موظف به حمایت از صلح و ثبات در منطقه می‌داند و تأکید دارد که تأمین امنیت پایدار و اجرای هرگونه پروژه‌ای در منطقه مشروط به احترام به تمامیت ارضی، حاکمیت ملی، حاکمیت قانونی، منافع متقابل و نیز عدم مداخله هرگونه نیرو یا کشور خارجی است.

با این حال، ما کاملاً به ظرفیت عظیم و کم نظیر پیش روی خود واقفیم؛ حجم فعلی تجارت تنها بخش کوچکی از آن چیزی است که می‌توان از طریق پروژه‌های پیشرفته مانند گذرگاه بین‌المللی شمال-جنوب (INSTC) به دست آورد. این گذرگاه بین‌المللی با ۱۳ کشور عضو، بنادر جنوبی ایران را به کشورهای آسیای میانه، قفقاز، افغانستان و اروپای شرقی متصل می‌کند و هزینه‌های حمل‌ونقل را تا ۳۰ درصد کاهش داده و مدت زمان انتقال را به نصف می‌رساند. اعضای این پروژه، با مشورت‌های مستمر پیشرفت‌های قابل توجهی از جمله توسعه سریع شبکه راه‌آهن و پیشرفت بندر انزلی‌سوی چابهار به دست آورده‌اند که نقش حیاتی در ارتقا امنیت منطقه‌ای و رشد اقتصادی خواهد داشت.

ضمانت همکاری ما این است که بر اساس روابط تاریخی مستحکم، بر فرصت‌های آینده متمرکزیم. پیوندهای فرهنگی نزدیک میان دو ملت، که به‌ویژه در احترام ایرانیان به هموطنان ارمنی‌شان نمایان است، پایه‌های مستحکم برای تعمیق همکاری‌های سیاسی، اقتصادی و فناوری فراهم می‌کند.

در این چارچوب، سفر رئیس‌جمهور پزشکیان اهمیت ویژه‌ای پیدا می‌کند. این سفر نه تنها یک ملاقات دیپلماتیک است بلکه تأکیدی بر تعهد مشترک برای گشودن افق‌های جدید در روابط ماست. پیوندهای تاریخی، نزدیکی جغرافیایی، اقتصادهای مکمل و منافع منطقه‌ای مشترک همه دست به دست هم داده‌اند تا همکاری ما تقویت شود.

نگاه به آینده، فرصت‌های بی‌شماری از جمله پروژه‌های زیربنایی مشترک که مردم دو کشور را به‌صورت فیزیکی به هم متصل می‌کند، تبادلات دانشگاهی که اندیشه‌ها را پیوند می‌دهد، همکاری در حوزه انرژی، و ابتکارات فرهنگی که میراث مشترک را ارزشمند می‌کند. پیش‌رویمان قرار می‌دهد. این‌ها عناصر ضروری برای شراکت تحول‌آفرین هستند.

در مسیر پیش‌رو، حسن نیت تاریخی، اعتماد متقابل، منافع ملموس مشترک و از همه مهم‌تر اراده سیاسی دو پایتخت، ستون‌های اصلی تقویت بیش‌تر روابط خواهند بود. راه پیش رو روشن است.

ایران با تکیه بر گذشته تاریخی مشترک و افق‌های آینده، آماده همکاری با ارمنستان برای نوشتن فصل جدیدی از دوستی دیرینه است. فصلی که بی‌تردید رفاه و امنیت بیشتری را برای دو ملت، منطقه و فراتر از آن به ارمغان خواهد آورد.

آینده روابط ایران و ارمنستان بسیار روشن است و هیچ‌کس نمی‌تواند این مسیر را منحرف کند.

سید عباس عراقچی
وزیر امور خارجه

خبرسراسری

«طرح تقویت بنیه دفاعی» به زودی در صحن مجلس بررسی می‌شود

رئیس کمیسیون امنیت ملی مجلس تاکید کرد: مجلس و دولت با جدیت در مسیر پشتیبانی همه‌جانبه از نیروهای مسلح گام برمی‌دارند و طرح تقویت بنیه نیروهای مسلح به‌زودی در صحن مجلس بررسی خواهد شد.

به گزارش پیام آشنا به نقل از مهر، ابراهیم عزیزی با تأکید بر اهمیت تقویت بنیه دفاعی کشور، اظهار کرد: تقویت توان دفاعی نیروهای مسلح یکی از موضوعات بسیار حیاتی و راهبردی در شرایط کنونی است و بدون تردید، دولت و مجلس با اراده‌ای قوی جهت تحقق این هدف در حال حرکت هستند و با اشاره به اقدامات انجام شده از سوی دولت در این حوزه، افزود: دولت یکسری اقدامات را برای ارتقای توان دفاعی کشور آغاز کرده و در همین راستا، مجلس شورای اسلامی نیز طرحی با عنوان «تقویت بنیه نیروهای مسلح» تدوین کرده است.

عزیزی ادامه داد: این طرح اخیراً در کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با حضور مسئولانی از ستاد کل نیروهای مسلح، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و همچنین دستگاه‌های ذی‌ربط بررسی و تصویب شده و به زودی به هیئت رئیسه مجلس ارجاع می‌شود تا مراحل بررسی و تصویب آن در صحن علنی طی شود.